

Lezingen

- Zacharia 12, 10-11 (Zij zullen opzien naar hem)
- Lucas 9, 18-24 (De mensenzoon moet veel lijden)

Homilie

Jezus is aan het bidden en Hij doet dat hier nog alleen, want zijn leerlingen hebben het nog niet van Hem geleerd, maar ze zijn wel in de buurt en Hij sluit zijn gebed af met de vraag aan de leerlingen: Wie zeggen de mensen dat ik ben? Er volgen verschillende antwoorden, totdat Petrus zegt: *“Gij zijt de Messias, de Zoon van God”*; kort en krachtig. Jezus spreekt Petrus hierop niet tegen, maar legt hem en de andere leerlingen wel het zwijgen op.

Letterlijk betekent dit woord dus: gezalfde, en slaat het op die mensen die voor een bijzondere, publieke taak met olie gezalfd werden, kijk maar in het oude testament waar er dikwijls sprake is van de zalving van de profeten.

Dat Jezus de vraag stelt wie de mensen zeggen dat hij is, wil niet zeggen dat hij de hele dag met zichzelf bezig is: Wat zullen de mensen wel niet van me denken? Zie ik er wel goed uit, zit mijn haar wel goed, vinden ze me wel aardig? Maar kennelijk worstelt Jezus wel met de vraag: Wie ben ik? en die vraag brengt hij in als hij tot zijn Vader bidt, zoals hij elke dag doet: 'Abba, papa, wat wilt u van mij? Hoe kan ik bijdragen aan uw liefdevolle plan met deze wereld?' Vanuit het gebed stelt Jezus dan zijn leerlingen de vraag of zij - met hem - kunnen verstaan wat God met hem, en met hen en ons allen van plan is.

Wie Jezus is, en wat hij voor de wereld betekent, is de vraag van vandaag. Geen theoretische vraag, maar een die in het leven met elkaar zich moet bewijzen.

Hun eerdere ervaringen met elkaar en het vervolg hebben daar dan ook alles mee te maken.

Jezus had de twaalf leerlingen op pad gestuurd om aan iedereen die ze tegen zouden komen, het koninkrijk van God te verkondigen, om zieken gezond te maken, en zich onderweg nergens druk over te maken. Toch is dit geen garantie voor blijvend succes; het blijft een opdracht voor elke dag van ons leven.

Jezus wil zijn leerlingen goed laten weten wat de consequenties zijn voor wie hem echt wil volgen. Geen mens kan een leven lang leven zonder de nodige ellende tegen te komen. We komen allemaal in aanraking met ziekte, met pijn, met rampen en met de dood, met het verlies van een dierbare, zowel in onze eigen omgeving als in de wereld om ons heen, daaraan ontkomt geen mens.

Wij stellen ons dan dikwijls de vraag van 'waarom', 'waarom ik', 'waarom wij'.

Maar de echte vraag is: hoe ga ik hiermee om?

Sla ik ervoor op de vlucht, verstop ik me als ik mensen tegenkom die in nood zitten? Of durf ik te leven, durf ik de uitdagingen aan, en wil ik er zijn als ik iemand kan helpen? Het antwoord op deze vraag hangt onlosmakelijk samen met het antwoord op de eerdere vraag:

Wie is Jezus voor mij?

Wat heb ik met Jezus?

Wat betekent hij voor mij in mijn leven; hoe ervaar ik Hem en wat merk ik daar in de praktijk van?

De vraag naar het lijden - het grote Waarom? - is een vraag van alle tijden, van elke mens, ook van Jezus.

Voor Jezus betekent het heel persoonlijk antwoorden op de vraag waarom hij zelf moet lijden: Waarom moet de Mensenzoon lijden? Waarom moet Jezus, de onschuldigste mens van ons allen, lijden?

Maar in het leven van Jezus zien we ook volop het lijden van anderen die hij tegenkomt, hun lijden waarvoor hij niet op de vlucht slaat, maar dat hij bij zichzelf toelaat omdat hij buitengewoon met hen meeleeft en hen waar mogelijk ook geneest van hun lijden, van hun lichamelijke en geestelijke ziektes, maar bovenal van de eenzaamheid en de pijn van het buitengesloten worden.

Bij iedereen die Jezus tegenkomt, maakt hij duidelijk: Jij hoort er bij, God heeft jou lief, en daarom kijk ik, Jezus, naar jou met Gods ogen en heb jou lief.

Nadat Petrus tegen Jezus heeft gezegd dat hij de Messias is, begint Jezus daarom over de Mensenzoon die afgewezen wordt, die lijden en sterven moet. De Mensenzoon is de naam voor degene die ooit uit de hemel neerdaalt om dan als waarachtig mens van God op te staan tegenover de botheid waarmee wij mensen vaak met elkaar omgaan en zo te laten zien wat het betekent als Gods recht en vrede heersen.

Als Jezus voor mij degene is die ons leert dat God van ieder mens houdt en speciaal voor wie in nood verkeert, degene die niet anders kan dan zich voor anderen inzetten, dan betekent dit ook dat wie bij hem wil horen, wie zijn volgeling wil zijn, ook niet weg mag vluchten voor het lijden dat op je weg komt - je eigen portie ellende dat ieder mens tegenkomt, zonder dat je het zelf opzoekt, en het leed dat je mag helpen dragen bij je medemens - maar dat je dit lijden als jouw kruis op je neemt en Jezus navolgt door het moedig te dragen.

Meteen hierna in het evangelie volgt de ontmoeting van Jezus op de berg met Mozes en Elia, waarin duidelijk wordt wat zijn Exodus, zijn uittocht uit het leven op weg naar Pasen betekent. Zo is de boodschap van Jezus nooit een droevige, negatieve boodschap maar een die op de derde dag altijd betekent dat

we met hem mogen opstaan, mogen verrijzen.

Op die weg nodigt Jezus ons vandaag uit om uit volle overtuiging hem te volgen en met hem mee te gaan.

Lucas noemt het gelovig opzien naar de gekruisigde een voorwaarde om 'dagelijks' zijn kruis te kunnen opnemen en Hem, Jezus te volgen.

Om het evangelie van vandaag goed te verstaan moeten we zelf de vraag maar eens proberen te beantwoorden:

Wie is Jezus voor mij?

Voor mij zou het zijn:

Mijn toegang tot God, mijn toegang tot het leven, mijn idool.

Degene in wie ik meer dan in wie ook, ontdek hoe wij mensen door God bedoeld zijn, en degene in wie ik meer dan in wie ook, ontdek wie God zelf voor ons mensen is.

Ik probeer elke dag - met vallen en opstaan - met Jezus te leven.

Ik zou hem willen vragen: Leer mij bidden zoals U; leer mij met en voor mensen leven zoals U; leer mij liefhebben zoals U.

Jezus volgen is trouw blijven aan het aangegane engagement.

Antwoorden op deze vraag: wie is Jezus voor mij?, is per definitie kleur bekennen.

© *Cor van den Bosch*